

Disposició addicional primera. Referències normatives.

Les mencions que el Text Refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre realitza a les societats de valors i a les agències de valors es consideraran fetes a les empreses de servicis d'inversió.

Disposició addicional segona. Modificació de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis.

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis, que quedarà redactada com segueix:

«Segona. En cas de Caixes d'Estalvis els estatuts de les quals a l'entrada en vigor de la present Llei recullen com a entitat fundadora l'Església Catòlica o entitats de Dret Públic d'esta, el procediment de nomenament i la duració del mandat dels representants de l'entitat fundadora en els òrgans de govern es regirà pel que es dispose en els seus Estatuts; en el restant, hauran de sotmetre's al que estableix esta Llei i les seues normes de desplegament.»

Disposició transitòria. Adaptació d'Estatuts i Reglaments de les Caixes d'Estalvis a què es referix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis.

Les Caixes d'Estalvis a què es referix la disposició addicional segona de la Llei 31/1985, de 2 d'agost, de Regulació de les Normes Bàsiques sobre Òrgans rectors de les Caixes d'Estalvis, adaptaran els seus Estatuts i Reglaments, així com la composició dels seus òrgans de govern, al règim jurídic que resulta de la dita disposició, en la redacció donada per la present Llei, de conformitat amb el que estableisca la normativa que els siga aplicable o, si no n'hi ha, en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'esta Llei.

Disposició derogatòria. Derogació normativa.

Queden derogats els capítols IV i V de la Llei 13/1992, d'1 de juny, de recursos propis i supervisió en base consolidada de les entitats financeres.

Disposició final primera. Títols competencials.

Esta Llei, que tindrà caràcter bàsic, es dicta a l'empara dels títols competencials previstos en l'article 149.1.11a i 13a de la Constitució.

Disposició final segona. Habilitació per al desplegament reglamentari.

Sense perjudi de les habilitacions específiques a altres òrgans previstes en esta Llei, s'habilita el Govern per a desenvolupar reglamentàriament allò que s'ha disposat en esta.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado» i s'aplicarà en primer lloc a la supervisió dels comptes de l'exercici de 2005.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6562 LLEI 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit. («BOE» 97, de 23-4-2005.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei, sapieu que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La globalització de l'activitat econòmica i la innovació tecnològica han creat la necessitat de coordinar l'ordenació i la supervisió dels servicis financers. La Unió Europea es veu afectada especialment per estos factors, i ha anat adoptant una sèrie de mesures d'harmonització i coordinació en este àmbit. El principi de llibertat d'establiment (article 43 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea —TCE—) dins del mercat únic ha propiciat que les entitats de crèdit comunitàries s'hagen anat expandint a la resta dels Estats membres, de manera que han anat exercint competència fora de les fronteres del seu Estat membre d'origen.

En l'àmbit comunitari és imprescindible tenir disposicions que donen solució als problemes que apareixen per la freqüent existència d'elements estrangers en les crisis empresarials. El bon funcionament del mercat interior exigeix que els procediments concursals transfronterers es desenvolupen de manera eficaç i efectiva, per mitjà de l'adequada coordinació de mesures. Amb este objectiu, l'any 2000 es va aprovar el Reglament (CE) núm. 1346/2000 del Consell, de 29 de maig de 2000, sobre procediments d'insolvència, que, tanmateix, i a causa de la seua particularitat, exclou del seu àmbit les entitats de crèdit.

La realització d'un mercat únic bancari europeu ha tingut un instrument clàssic d'harmonització com són les directives (article 249 TCE). Del si de la Unió Europea han sorgit nombroses directives que han tractat diverses qüestions relatives al «cicle biològic» de les entitats de crèdit. No obstant això, encara no s'havia aconseguit, a causa de la difícil labor d'harmonització en esta matèria, completar l'última baula de la cadena, és a dir, la regulació dels procediments de resolució de situacions de crisi en què es veren involucrades les entitats de crèdit, que poden portar a la seua extinció i consegüent liquidació.

La Directiva 2001/24/CE del Parlament i el Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, pal·lia esta situació, regulant el règim i tractament de l'adopció de les mesures de sanejament i els procediments de liquidació que afecten les entitats de crèdit comunitàries que realitzen una activitat transfronterera. Esta Directiva, sobre la base del principi d'unitat i universalitat, tracta de donar solució i facilitar l'adopció de mesures i la incoació de procediments dins de la Unió Europea. I per a això, partix de principis bàsics, com són el de reconeixement mutu de les decisions i el de coordinació entre les diferents autoritats que intervenen en els dits processos.

La present Llei incorpora al nostre ordenament jurídic les disposicions de la Directiva, incloent-hi una sèrie d'especialitats que afecten el tractament de les crisis de les entitats de crèdit. Estes especialitats vénen referides al concurs de creditors en els termes en què es regula en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, ja que es definix com a mesura de sanejament el concurs de creditors que no finalitze en liquidació, i com a procediment de liquidació, l'obertura de la fase de liquidació en el mateix concurs. Com pot comprovar-se, les mesures de sanejament a què es referix esta Llei no inclouen aquelles actuacions que, amb idèntica denominació, poden adoptar els fons de garantia de depòsits en entitats de crèdit de conformitat amb el que estableix el Reial Decret 2606/1996, de 20 de desembre.

Seguint l'esquema de la Directiva, la Llei es basa en els principis de competència i llei aplicable de l'Estat membre on l'entitat de crèdit ha sigut autoritzada, excepte determinades excepcions que es justifiquen per la singularitat de determinats supòsits.

Les autoritats espanyoles i la llei espanyola serà l'aplicable en els concursos d'entitats de crèdit autoritzades a Espanya que tinguen sucursals en altres Estats membres de la Unió Europea, i els efectes dels quals hauran de reconèixer-se de manera automàtica en els dits Estats. Estos principis de competència i llei aplicable són coherents amb la Directiva 2000/12/CE del Parlament i del Consell, de 20 de març de 2000, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, que concep l'entitat de crèdit i les seues sucursals sota una perspectiva unitària, sotmesa a la supervisió de les autoritats competents de l'Estat en què s'haja expedit l'autorització, que és vàlida per al conjunt de la Unió Europea.

El reconeixement mutu suposa, així mateix, la incorporació de mesures de coordinació entre les autoritats competents. Per a aconseguir la dita coordinació, s'establixen obligacions de comunicació entre les autoritats competents, utilitzant el supervisor (en el supòsit d'Espanya, el Banc d'Espanya) com a agent en la dita transmissió i obligacions d'informació als creditors, amb independència de l'Estat en què es troben. Esta última obligació suposa una garantia per a aconseguir la igualtat de tracte de tots els creditors.

La Llei també desplega certes disposicions relatives a les entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea, que posseïsquen sucursals a Espanya i, com a mínim, en un altre Estat membre, a l'efecte de coordinar l'adopció de mesures i la incoació de procediments entre les autoritats competents dels respectius Estats.

En sentit contrari, es reconeix en la Llei l'eficàcia sobre sucursals a Espanya d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre, de les mesures de sanejament que s'adopten i els procediments de liquidació que s'incoen en el seu Estat d'origen.

Des del punt de vista substantiu i també derivat de la transposició de la mencionada Directiva 2001/24/CE, s'incorporen una sèrie de modificacions a la Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946, i a la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, pel que fa, respectivament, al règim de revocació de l'autorització i de dissolució i liquidació de les entitats de crèdit.

Pel que fa a l'àmbit territorial d'aplicació de les disposicions de la Directiva 2001/24/CE, esta s'estén a tot l'Espai Econòmic Europeu, de conformitat amb la Decisió del Comitè Mixt de l'Espai Econòmic Europeu, de 6 de desembre de 2002, pel qual es modifica l'annex IX de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu. Esta circumstància s'ha reconegut en la Llei.

En definitiva, es tracta d'una Llei d'àmbit limitat dirigida a les entitats de crèdit, que conté fonamentalment regles de dret internacional privat, pel que fa a la llei apli-

cable i la competència, així com altres aspectes substantius derivats de la delimitació de la massa activa, la compensació de crèdits i les obligacions de comunicació i informació.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

L'objecte d'esta Llei és incorporar a l'ordenament jurídic espanyol les disposicions de la Directiva 2001/24/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 d'abril de 2001, relativa al sanejament i liquidació de les entitats de crèdit, regulant els efectes i especialitats de les mesures de sanejament i els procediments de liquidació que afecten les entitats de crèdit i sucursals a què es referix l'article 2.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Esta llei serà aplicable a:

a) Les entitats de crèdit autoritzades a Espanya que tinguen almenys una sucursal o presten servicis sense establiment permanent en un altre Estat membre, ententent per tals aquelles previstes en les lletres b) a f) de l'article 1.2 del Reial Decret Legislatiu 1.298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del Dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats Europees.

b) Les entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre que tinguen almenys una sucursal o presten servicis sense establiment permanent a Espanya en els termes previstos en els articles 9 i 11 del Reial Decret 1.245/1995, de 14 de juliol, sobre creació de bancs, activitat transfronterera i altres qüestions relatives al règim jurídic de les entitats de crèdit.

c) Les sucursals a Espanya d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea, quan les dites entitats de crèdit tinguen almenys una sucursal en un altre Estat membre.

Article 3. *Definició dels conceptes emprats.*

1. Als efectes previstos en esta Llei, es consideren mesures de sanejament aquelles mesures, adoptades per les autoritats administratives o judicials d'un Estat membre de la Unió Europea, encaminades a preservar o restablir la situació financera d'una entitat de crèdit que puguen afectar els drets preexistents de terceres parts, alienes a la mateixa entitat, incloent-hi, entre altres, aquelles que suposen la possibilitat de suspendre pagaments, suspendre mesures d'execució o reduir crèdits. No tindran la consideració de terceres parts les persones que intervinguen en el funcionament intern de l'entitat, els administradors i els accionistes.

2. Als efectes previstos en esta Llei, es consideren procediments de liquidació aquells procediments col·lectius incoats i controlats per les autoritats administratives o judicials d'un Estat membre de la Unió Europea, a fi de liquidar actius i passius sota la supervisió d'estes autoritats, fins i tot quan els procediments conclouen per mitjà d'un conveni o una altra mesura anàloga.

3. Als efectes previstos en esta Llei, es consideren autoritats administratives o judicials les facultades en virtut de les lleis per a acordar l'adopció de les mesures de sanejament o els procediments de liquidació. A Espanya, es consideren tals les autoritats judicials espanyoles a qui les lleis atribueixen la competència per a adoptar les mesures i incoar els procediments previstos en el capítol II.

4. Als efectes previstos en esta Llei, es consideren autoritats supervisoras competents dels Estats membres de la Unió Europea les autoritats nacionals facultades per

a supervisar les entitats de crèdit. A Espanya, l'autoritat supervisora competent és el Banc d'Espanya.

5. Als efectes previstos en esta Llei, es considera Estat membre d'origen l'Estat membre de la Unió Europea en el qual una entitat de crèdit ha sigut autoritzada. Per Estat membre d'acollida es considera l'Estat membre de la Unió Europea en el qual una entitat de crèdit té una sucursal o actua en règim de lliure prestació de servicis, en els termes legalment previstos.

6. Als efectes previstos en esta Llei, es considera administrador tota persona o òrgan nomenat per les autoritats administratives o judicials la funció del qual siga administrar mesures de sanejament. Es considera liquidador tota persona o òrgan nomenat per les autoritats administratives o judicials la funció del qual siga gestionar els procediments de liquidació.

Article 4. *Secret.*

Tota persona o autoritat administrativa que haja de rebre o facilitar informació en el marc dels procediments d'informació o de consulta establits en esta Llei, en particular, en els seus articles 6, 18 i disposició final primera, estarà subjecta al secret professional en els termes establits en l'article 6 del Reial Decret Legislatiu 1.298/1986, de 28 de juny, a excepció de les autoritats judicials, a les quals s'aplicaran les disposicions vigents en esta matèria.

CAPÍTOL II

Mesures de sanejament i procediments de liquidació sobre entitats de crèdit autoritzades a Espanya que tinguin sucursals o presten servicis sense establiment permanent en altres Estats membres de la Unió Europea

SECCIÓ 1a. DEFINICIÓ, COMPETÈNCIA I LLEI APLICABLE

Article 5. *Mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

1. A l'efecte del que disposa esta Llei, tindrà la consideració de mesura de sanejament a Espanya l'obertura del concurs en els termes previstos en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, sense perjudi que, en cas que s'acorde l'obertura de la fase de liquidació, s'apliquen des d'eixe moment les normes corresponents als procediments de liquidació, conformement amb el que estableix esta Llei.

2. A l'efecte d'esta Llei, tindrà la consideració de procediment de liquidació a Espanya l'obertura de la fase de liquidació del concurs de conformitat amb el que estableix la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Article 6. *Competència i informació a les autoritats supervisoras competents dels Estats membres.*

1. Les autoritats judicials espanyoles seran les úniques competents per a decidir l'aplicació a una entitat de crèdit autoritzada a Espanya, incloent-hi les sucursals en altres Estats membres de la Unió Europea, d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació.

2. Les autoritats judicials espanyoles informaran sense demora, a través del Banc d'Espanya, les autoritats supervisoras competents dels diferents Estats membres d'acollida sobre la seua decisió d'adoptar una mesura de sanejament o incoar un procediment de liquidació i les seues repercussions. Si no fóra possible proporcionar la dita informació abans de la seua adopció, serà facilitada immediatament després.

3. Si les autoritats judicials espanyoles consideraren necessari que s'haja d'aplicar sobre les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat membre alguna mesura de sanejament, tindran l'obligació d'infor-

mar-ne, a través del Banc d'Espanya, les autoritats supervisoras competents de l'Estat membre d'origen.

Article 7. *Llei aplicable. Regla general.*

Sense perjudi del que estableix l'article següent, la llei espanyola determinarà:

a) El règim i aplicació de les mesures de sanejament que afecten les entitats de crèdit autoritzades a Espanya, incloent-hi les sucursals establides en altres Estats membres.

b) El règim i aplicació del procediment de liquidació que afecte les entitats de crèdit autoritzades a Espanya, incloent-hi les seues sucursals en altres Estats membres, en particular:

1r. Els béns i drets que són objecte del procediment de liquidació i el tractament dels béns adquirits per l'entitat de crèdit després d'incoar el procediment de liquidació.

2n. Les facultats respectives de l'entitat de crèdit i el liquidador.

3r. Les condicions d'oposabilitat d'una compensació.

4t. Els efectes del procediment de liquidació sobre els contractes vigents en què l'entitat de crèdit siga part.

5t. Els efectes del procediment de liquidació sobre els procediments judicials particulars, excepte els processos en curs.

6t. Els crèdits que hagen de reconèixer-se en el passiu de l'entitat de crèdit i el tractament dels crèdits nascuts després d'incoar el procediment de liquidació.

7m. Les normes relatives a la presentació, examen i reconeixement dels crèdits.

8u. Les normes de repartiment del producte de la realització dels béns, la prelació dels crèdits i els drets dels creditors que hagen sigut parcialment satisfets després de la incoació del procediment de liquidació en virtut d'un dret real o per l'efecte d'una compensació.

9é. Les condicions i els efectes de la clausura del procediment de liquidació, en particular, per mitjà de conveni.

10é. Els drets dels creditors una vegada acabat el procediment de liquidació.

11é. La determinació dels obligats al pagament i de les despeses del procediment de liquidació.

12é. Les normes relatives al règim d'impugnació dels actes perjudicials per al conjunt dels creditors.

Article 8. *Llei aplicable. Regles especials.*

1. En els supòsits que a continuació es relacionen, la llei aplicable serà la que corresponga, segons s'especifica en cada cas:

a) Els efectes de l'adopció de mesures de sanejament o de la incoació de procediments de liquidació sobre els contractes de treball i les relacions laborals es regiran exclusivament per la llei de l'Estat membre aplicable als dits contractes.

b) Els efectes sobre els contractes que tinguen com a objecte l'atribució d'un dret d'ús o d'adquisició d'un bé immoble es regiran exclusivament per la llei de l'Estat membre on este es trobe. Esta llei serà la que determine la naturalesa moble o immoble del bé.

c) Els efectes sobre els drets de l'entitat de crèdit sobre béns immobles, vaixells o aeronaus que estiguen subjectes a inscripció en un registre públic es regiran exclusivament per la llei de l'Estat membre sota l'autoritat de la qual es porte el registre.

d) L'exercici dels drets de propietat o d'altres drets sobre instruments financers l'existència o transferència dels quals supose una inscripció en un registre, en un compte o en un sistema de depòsit centralitzat mantinguts o situats en un Estat membre de la Unió Europea, es regirà per la legislació de l'Estat membre en què s'esta-

blisca o se situe el registre, el compte o el sistema de depòsit centralitzat en el qual estiguen inscrits els dits drets. A este efecte, es consideren instruments financers tots aquells indicats en la secció C de l'annex I de la Directiva 2004/39/CE del Parlament i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers.

Sense perjudi de l'anterior, les operacions amb pacte de recompra i les transaccions realitzades dins d'un mercat regulat o d'un sistema organitzat multilateral de negociació es regiran exclusivament per la llei aplicable al contracte que regisca els dits pactes o transaccions. A este efecte, es consideraran mercats regulats i sistemes organitzats de negociació els definits d'acord amb els punts 14 i 15 de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE, respectivament.

e) Els acords de compensació contractual i de novació es regiran exclusivament per la llei aplicable al contracte que regisca els dits acords.

f) Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació sobre un procediment en curs relatiu a un bé o un dret del qual s'ha desposseït l'entitat de crèdit es regiran exclusivament per la legislació de l'Estat membre en què estiga en curs el dit procediment.

g) Les normes relatives al règim d'impugnació dels actes jurídics perjudicials per al conjunt dels creditors seran les que establisca la legislació de l'Estat membre d'origen, llevat que el beneficiari pel dit acte prove que este acte està subjecte a la llei d'un altre Estat membre que no permet en cap cas la seua impugnació.

h) La validesa dels actes de disposició a títol oneros de l'entitat de crèdit realitzats amb posterioritat a l'adopció d'una mesura de sanejament o a la incoació d'un procediment de liquidació sobre béns immobles, vaixells o aeronaus subjectes a inscripció en un registre públic, o instruments financers, drets sobre els dits instruments o altres títols l'existència i transferència dels quals supose una inscripció en un registre, en un compte o en un sistema de depòsit centralitzat mantingut o situat en un Estat membre de la Unió Europea, es regirà per la legislació de l'Estat membre de la Unió Europea en el territori del qual es trobe l'immoble o sota l'autoritat del qual es porten els dits registres, comptes o sistemes de depòsits.

2. En tot cas, l'adopció de mesures de sanejament o la incoació de procediments de liquidació no afectarà:

a) els drets reals dels creditors o de tercers sobre béns materials o immaterials, mobles o immobles, de qualsevol classe pertanyents a l'entitat de crèdit, compresos els conjunts d'actius indeterminats la composició dels quals pugua variar en el temps, i que en el moment de l'adopció de les dites mesures o incoació de procediments es troben en el territori d'un altre Estat membre. Els drets anteriors comprendran:

1r. Els drets a poder ser pagats amb el producte de l'alienació o amb els rendiments d'un bé, en particular en virtut de penyora o hipoteca.

2n. Els drets exclusius a cobrar un crèdit, en particular els garantits per una penyora de la qual siga objecte el crèdit o per la cessió del dit crèdit a títol de garantia.

3r. Els drets a reivindicar el bé i reclamar la seua restitució a qualsevol que el posseïska o utilitze en contra de la voluntat del seu titular.

4t. Els drets reals a percebre els fruits d'un bé.

S'assimilarà a un dret real el dret, inscrit en un registre públic i oposable davant de tercers, que permeta obtindre un dret real en els termes establits en esta lletra a).

b) els drets del venedor respecte dels béns venuts a l'entitat de crèdit amb reserva de domini, legalment constituïda, sempre que els dits béns es troben, en el moment d'adoptar les mesures o incoar els procediments, dins del territori d'un altre Estat membre. Si l'entitat de crèdit és la

venedora d'un bé amb reserva de domini que ja haja sigut entregat i que en el moment de l'adopció de les dites mesures o procediments es trobe en el territori d'un altre Estat membre, eixa adopció no constituïx, per si sola, causa de resolució ni de rescissió de la venda i no impedirà al comprador l'adquisició de la seua propietat.

c) el dret d'un creditor a reclamar la compensació del seu crèdit amb el de l'entitat de crèdit quan la llei aplicable al crèdit d'esta última permet la compensació.

El que disposa este apartat 2 s'entén sense perjudi de les accions d'impugnació que, si és el cas, siguen procedents.

SECCIÓ 2a. PUBLICITAT DE L'ADOPCIÓ DE LES MESURES DE SANEJAMENT I D'INCOACIÓ DELS PROCEDIMENTS DE LIQUIDACIÓ I ACREDITACIÓ DEL NOMENAMENT D'ADMINISTRADORS CONCURSALS

Article 9. *Publicitat de l'adopció de les mesures de sanejament.*

1. Les autoritats judicials espanyoles hauran de publicar un extracte de la seua decisió d'adopció de les mesures de sanejament en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i en, almenys, dos diaris de difusió nacional en cada un dels Estats membres d'acollida.

2. El contingut de la decisió objecte de publicació haurà de mencionar, en la llengua o les llengües oficials dels Estats membres de què es tracte, l'objecte i la base jurídica de la decisió adoptada. El contingut de la decisió haurà de mencionar els terminis concrets per a la presentació de recurs i l'adreça postal de l'òrgan competent per a conèixer d'aquell.

3. Les mesures de sanejament produiran plens efectes en els termes previstos en la legislació vigent encara que no s'haja produït la publicació de les decisions adoptades conformement amb el que establixen els apartats 1 i 2 d'este article, llevat que l'autoritat judicial haguera disposat una altra cosa.

Article 10. *Publicitat de l'obertura dels procediments de liquidació.*

Les autoritats judicials espanyoles ordenaran que es publique el contingut essencial de la interlocutòria d'obertura de la fase de liquidació en el «Diari Oficial de la Unió Europea» i en, almenys, dos diaris de difusió nacional en cada un dels Estats membres d'acollida.

Article 11. *Publicitat registral en els Estats membres.*

1. Les autoritats judicials espanyoles podran sol·licitar la publicitat registral de l'adopció d'una mesura de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació en els altres Estats membres d'acollida, a més de fer-ho en els registres espanyols que corresponga, segons preveu la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal. En tot cas, hauran de requerir-la quan la dita publicitat siga preceptiva a l'Estat d'acollida.

2. Les despeses d'inscripció es consideraran despeses i costes del procediment.

Article 12. *Prova del nomenament de l'administració concursal.*

1. El nomenament de l'administració concursal quedarà acreditat per mitjà de còpia autenticada de l'original de la resolució per la qual se la designe o per mitjà de certificat expedit pel jutge del concurs. Podrà exigir-se la traducció d'estes certificacions a la llengua o llengües oficials de l'Estat membre en el territori del qual haja d'actuar l'administració concursal.

2. L'administració concursal, a fi de desenvolupar les facultats que li encomana la llei espanyola, podrà desig-

nar persones que l'assistisquen o, si és el cas, la representen en el transcurs d'una mesura de sanejament o del procediment de liquidació en els Estats d'acollida, per a facilitar la solució de les dificultats que puguen trobar els creditors dels dits Estats. L'administració concursal haurà de respectar, en tot cas, la legislació dels Estats membres en el territori dels quals desitge actuar; en concret, el referent a les modalitats de realització dels béns i drets, i tot el que es referix a la informació dels treballadors assalariats. Les dites facultats de l'administració concursal no podran incloure l'ús de la força ni la facultat de pronunciar-se sobre un litigi o una controvèrsia.

SECCIÓ 3a. INFORMACIÓ I DRETS DELS CREDITORS

Article 13. *Informació als creditors dels Estats membres.*

1. Una vegada adoptada la mesura o incoat el procediment, l'administració concursal n'informarà sense demora els creditors coneguts que tinguen la seua residència habitual, domicili o domicili social en els altres Estats membres, si així consta en els llibres i documents de l'entitat de crèdit o es coneix per qualsevol altra raó.

2. La informació comprendrà la identificació del procediment, la data de la interlocutòria de declaració, les circumstàncies personals del deutor, els efectes acordats sobre les facultats d'administració i disposició sobre el seu patrimoni, la crida als creditors perquè comuniquen els seus crèdits a l'administració concursal, fins i tot aquells garantits amb dret real, el termini per a la dita comunicació i l'adreça postal del jutjat.

3. La informació es realitzarà per escrit i per mitjà d'enviament individualitzat.

Article 14. *Comunicació dels crèdits.*

1. Els creditors que tinguen la seua residència habitual, domicili o domicili social en un altre Estat membre, incloent-hi les autoritats públiques, tindran dret a comunicar els seus crèdits o a presentar per escrit les observacions relatives a estos a l'administració concursal conformement amb el que disposa l'article 85 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2. Els títols de crèdit dels creditors que tinguen la seua residència habitual, domicili o domicili social en un altre Estat membre tindran el mateix tracte i la mateixa prelación que aquells títols amb rang equivalent presentats pels creditors amb residència habitual, domicili o domicili social a Espanya.

Article 15. *Llengües per a les comunicacions.*

1. La informació prevista en els articles 10 i 13 d'esta Llei es donarà en castellà i, si és el cas, en la llengua oficial pròpia de la Comunitat Autònoma en què tinga la seu el jutge del concurs, però en l'encapçalament del seu text figuraran també, en totes les llengües oficials de la Unió Europea, els termes «Convocatòria per a la presentació de títols de crèdit. Terminis aplicables».

2. Els creditors amb residència habitual, domicili o domicili social en un Estat membre diferent d'Espanya podran presentar l'escrit de comunicació dels seus crèdits en la llengua o en una de les llengües oficials de l'Estat membre de què es tracte. En este cas, l'encapçalament de l'escrit, «Presentació de títol de crèdit», haurà de redactar-se en castellà i, si és el cas, en la llengua oficial pròpia de la Comunitat Autònoma en què tinga la seu el jutge del concurs. Així mateix, l'administració concursal podrà exigir-los posteriorment una traducció de l'escrit de comunicació dels seus crèdits al castellà i, si és el cas, a la llengua oficial pròpia de la Comunitat Autònoma en què tinga la seu el jutge del concurs.

Article 16. *Informació periòdica de la liquidació als creditors.*

L'administració concursal haurà d'informar els creditors en altres Estats membres amb regularitat i de manera adequada sobre la marxa de la corresponent liquidació de l'entitat de crèdit.

Article 17. *Revocació de l'autorització.*

La resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació comportarà la revocació de l'autorització de l'entitat de crèdit, de conformitat amb el que disposa esta Llei i en la Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946.

CAPÍTOL III

Mesures de sanejament i procediments de liquidació sobre sucursals d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea

Article 18. *Informació sobre l'adopció de mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

1. Les autoritats judicials espanyoles informaran, a través del Banc d'Espanya, sense demora i per tots els mitjans possibles, les autoritats supervisores competents dels diferents Estats membres d'acollida, en relació amb la seua decisió d'adoptar una mesura de sanejament o incoar un procediment de liquidació i les seues repercussions, sobre les sucursals d'entitats de crèdit estrangeres no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea. Si no és possible proporcionar la dita informació abans de la seua adopció, serà facilitada immediatament després.

2. Les autoritats judicials espanyoles hauran de coordinar la seua actuació amb les autoritats administratives o judicials dels diferents Estats d'acollida. Igualment els liquidadors, si n'hi ha, s'esforçaran per coordinar les seues actuacions.

CAPÍTOL IV

Efectes de les mesures de sanejament i dels procediments de liquidació adoptats en altres Estats membres de la Unió Europea

Article 19. *Efectes i publicitat a Espanya de l'adopció de mesures de sanejament i procediments de liquidació.*

1. Quan, respecte a una entitat de crèdit autoritzada en un Estat membre de la Unió Europea que tinga almenys una sucursal o preste servicis a Espanya, s'haja adoptat una mesura de sanejament o incoat un procediment de liquidació, la dita mesura o procediment produirà, sense més formalitats, tots els seus efectes a Espanya tan prompte com ho faça a l'Estat membre en què s'haja adoptat la mesura o incoat el procediment.

2. El Banc d'Espanya, una vegada haja rebut la corresponent notificació de l'autoritat supervisora competent, informarà per mitjà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la decisió d'adopció de la mesura de sanejament o de la incoació del procediment de liquidació.

3. L'adopció d'una mesura de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació hauran d'inscriure's en el full obert a la sucursal en el Registre Mercantil, a petició de l'administrador, liquidador o de les autoritats administratives o judicials competents de l'Estat membre d'origen.

Article 20. Acreditació del nomenament de les persones i òrgans de gestió i administració de les mesures de sanejament i procediments de liquidació.

1. Tota persona o òrgan nomenat per les autoritats administratives o judicials d'altres Estats membres de la Unió Europea amb competència sobre mesures de sanejament o procediments de liquidació la funció dels quals siga administrar o gestionar les dites mesures o procediments podran desenvolupar a Espanya la seua actuació i exercir les mateixes funcions i poders que a l'Estat membre d'origen. A este efecte, s'acreditarà la dita condició per mitjà de la presentació d'una còpia legalitzada de la decisió de nomenament o d'una certificació expedida per l'autoritat administrativa o judicial corresponent, a la qual s'adjuntarà la seua traducció al castellà i, potestativament, a les llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes en què els creditors tinguen la residència habitual, domicili o domicili social. Així mateix, podran atorgar poders de representació o sol·licitar persones que els assistisquen a Espanya, quan això siga necessari per al ple desenvolupament de la mesura de sanejament o del procediment de liquidació, i, en particular, per a resoldre les dificultats que puguen trobar els creditors residents a Espanya.

2. Les dites persones i òrgans hauran de respectar en l'exercici de les seues facultats, en tot cas, la legislació espanyola; en concret, tot el referent a les modalitats de realització dels béns i drets, i el relatiu a la informació dels treballadors assalariats. Les dites facultats i poders no podran incloure l'ús de la força ni la facultat de pronunciar-se sobre un litigi o una controvèrsia.

Article 21. Regles especials d'aplicació de la llei espanyola.

Sense perjudi que la llei aplicable a l'adopció de les mesures de sanejament o a la incoació dels procediments de liquidació sobre una entitat de crèdit autoritzada en un altre Estat membre amb sucursal o que preste lliurement servicis a Espanya siga la de l'Estat membre d'origen, la llei espanyola serà la que regisca quan corresponga segons el que disposa l'article 8.

Disposició addicional primera. Reconeixement de l'adopció de mesures de sanejament i procediments de liquidació sobre sucursals a Espanya d'entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea.

El Banc d'Espanya informarà quan ho sol·licite l'òrgan jurisdiccional competent sobre les sol·licituds de reconeixement a Espanya de resolucions estrangeres que declaren l'obertura d'un procediment d'insolència, conformement amb el que estableix el capítol III del títol IX de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, quan aquelles es referisquen a entitats de crèdit no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea. A este efecte, el Banc d'Espanya podrà consultar i demanar tota la informació que siga necessària de les autoritats supervisores competents de l'Estat de què emane la sol·licitud.

Disposició addicional segona. Espai Econòmic Europeu.

En virtut del que estableix la Decisió del Comitè Mixt de l'EEE núm. 167/2002, de 6 de desembre de 2002, per la qual es modifica l'annex XI de l'Acord de l'Espai Econòmic Europeu, esta llei serà aplicable a aquelles entitats de crèdit ubicades en l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició transitòria. Efectes no retroactius de la llei.

Esta llei només serà aplicable a aquelles mesures de sanejament i procediments de liquidació incoats amb

posterioritat a la seua entrada en vigor. Les mesures de sanejament i els procediments de liquidació incoats amb anterioritat a la dita data es regularan per les lleis aplicables en el moment de la seua adopció o obertura.

Disposició final primera. Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, de disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, es modifica en els termes següents:

U. S'hi afegir un nou article 37 bis amb la redacció següent:

«article 37 bis.

En cas que una entitat de crèdit decidisca la seua dissolució i corresponent liquidació voluntària, haurà de comunicar-ho al Banc d'Espanya, el qual podrà fixar condicions a la dita decisió en el termini de tres mesos des de la presentació de la corresponent sol·licitud.»

Dos. Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 38.

Disposició final segona. Modificació de la Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946.

La Llei d'Ordenació Bancària, de 31 de desembre de 1946, es modifica en els termes següents:

U. S'afegir una nova lletra h) a l'apartat 1 de l'article 57 bis amb la redacció següent:

«h) En tot cas i amb caràcter preceptiu, quan s'haguera dictat una resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació en el concurs de creditors.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 57 bis queda redactat de la manera següent:

«El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, serà competent per a acordar la revocació. No obstant això, correspondrà la competència a este últim en els casos de renúncia, exclusió del Fons de Garantia de Dipòsits a què estiga adscrita una entitat de crèdit, quan es dicte una resolució judicial d'obertura de la fase de liquidació en el concurs de creditors i revocació de l'autorització d'una sucursal d'una entitat estrangera per haver-li sigut retirada l'autorització per la seua autoritat supervisora.

El que estableix el paràgraf anterior s'entendrà sense perjudi de les competències que puguen tindre de les comunitats autònomes.»

Tres. S'afegir un segon paràgraf a l'apartat 4 de l'article 57 bis amb la redacció següent:

«No obstant la revocació de l'autorització, l'administració concursal podrà continuar realitzant les activitats de l'entitat de crèdit que siguen necessàries per a la seua liquidació, en els termes prèviament autoritzats pel Banc d'Espanya.»

Quatre. S'afegir un nou apartat 6 a l'article 57 bis amb la redacció següent:

«6. Quan s'haja acordat la revocació de l'autorització d'una entitat de crèdit, el Banc d'Espanya n'informarà les autoritats supervisores competents dels Estats membres on aquella tinga una sucursal o actue en règim de lliure prestació de servicis, en els termes legalment previstos.»

Disposició final tercera. Caràcter de Llei especial.

1. Esta Llei serà considerada com a legislació especial, als efectes previstos en la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2. L'apartat 2 de la disposició addicional segona de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, queda redactat en la forma següent:

«2. Es considera legislació especial, a l'efecte de l'aplicació de l'apartat 1, la regulada en les normes següents:

a) a Llei 2/1981, de 25 de març, de regulació del mercat hipotecari (article 14 i article 15, modificat per la Llei 19/1992, de 7 de juliol, sobre règim de les societats i fons d'inversió immobiliària i sobre fons de titulització hipotecària), així com les normes reguladores d'altres valors o instruments als quals legalment s'atribuïska el mateix règim de solvència que l'aplicable a les cèdules hipotecàries.

b) El Reial Decret Llei 3/1993, de 26 de febrer, sobre mesures urgents en matèries pressupostàries, tributàries, financeres i d'ocupació (article 16).

c) La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors (pel que fa al règim aplicable als sistemes de compensació i liquidació regulats en esta, i a les entitats participants en els dits sistemes, en particular els articles 44 bis, 44 ter, 58 i 59).

d) La Llei 3/1994, de 14 d'abril, d'adaptació de la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària (disposició addicional quinta).

e) La Llei 13/1994, d'1 juny, d'autonomia del Banc d'Espanya (pel que fa al règim aplicable a les garanties constituïdes a favor del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals nacionals de la Unió Europea, en l'exercici de les seues funcions).

f) La Llei 37/1998, de 16 de novembre, de reforma de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors (disposicions addicionals deu i dotze).

g) La Llei 1/1999, de 5 de gener, reguladora de les entitats de capital-risc i de les seues societats gestores (disposició addicional tercera).

h) La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.

i) El Text Refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, aprovat per Reial Decret Legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre (articles 26 a 37, 39 i 59), i el Text Refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat per Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

j) La Llei 6/2005, de 22 d'abril, sobre sanejament i liquidació de les entitats de crèdit.

Disposició final quarta. Títol competencial.

Esta Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat conforme a l'article 149.1.6a i 8a de la Constitució. Les referències al Banc d'Espanya es consideraran bàsiques conformement amb el que estableix l'article 149.1.11a de la Constitució.

Disposició final quinta. Desplegament normatiu.

Es faculta el Govern perquè dicte les disposicions necessàries per al desplegament i execució d'esta Llei.

Disposició final sexta. Entrada en vigor.

La present Llei entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 22 d'abril de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

6654 REIAL DECRET LLEI 7/2005, de 22 d'abril, pel qual es modifica la Llei 2/2004, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2005, en matèria de finançament de la formació contínua. («BOE» 99, de 26-4-2005.)

La Llei 2/2004, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2005, regula en la seua disposició addicional vint-i-sis el finançament de la formació contínua, en l'apartat 3 de la qual s'establixen els percentatges de bonificació que les empreses que cotitzen per la contingència de formació professional podran aplicar-se, durant l'exercici 2005, per al desenvolupament d'accions de formació contínua per als seus treballadors. Estes percentatges són els mateixos que es van establir en la Llei 61/2003, de 30 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2004.

En el moment en què l'esmentada disposició addicional vint-i-sis es va incorporar al projecte de Llei de Pressupostos Generals de l'Estat, encara es desconeixia l'evolució que podria experimentar l'acabat d'implantar sistema de bonificacions per a la formació contínua. La informació disponible actualment sobre el nombre d'empreses que s'han incorporat al sistema de bonificacions aconsella que, amb la major urgència, es revisen els esmentats percentatges de bonificació, i es procedisca, al mateix temps, a una reordenació de la despesa pública, que permetrà incrementar el finançament de la gestió per les comunitats autònomes de la formació contínua, en els termes establits en l'apartat 2 de l'esmentada disposició addicional vint-i-sis. D'esta manera, encara que este reial decret llei no introduïx canvis en la regulació de la formació contínua, tindrà com a efecte ampliar l'actuació de les comunitats autònomes en la gestió de la formació professional.

D'altra banda, s'ha detectat la necessitat de posar en marxa, com més prompte millor, un programa experimental dirigit a garantir el desenvolupament eficaç dels plans de formació contínua emparats en la negociació col·lectiva sectorial. Per a això, s'obrirà una línia de finançament per a la dotació de centres de formació, en funció de les necessitats d'adaptació als canvis en les tecnologies de producció de béns o prestació de servicis i als avanços en els modes de divisió i organització del treball.

Finalment, resulta necessària la modificació de l'annex II, «Crèdits ampliables», de la Llei 2/2004, de 27 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2005, pel que fa al reconeixement com a ampliable del crèdit relatiu al finançament de les bonificacions, per a donar resposta als acords que puguem aconseguir-se en el diàleg social sobre reforma de mercat de treball i que poden afectar la configuració de les mesures de foment de l'ocupació. Igualment, és necessari adoptar esta mesura per al finançament de determinats programes de bonificacions, com els relatius a la celebració de la Copa de l'Amèrica i a l'aplicació de la Llei Orgànica 1/2004, de 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, que per la seua recent implantació poden provocar la necessitat d'ajustos al llarg d'este exercici.